

Door de rode zee

Periodethema: De woestijnreis
Exodus 13: 17-22 en 14

KERNTEKST

'De HEERE zal voor ulieden strijden, en gij zult stil zijn' (Ex. 14: 14).

UITLEG VAN DE KERNTEKST

Mozes en het volk van Israël hoeven niet te strijden, te vechten. Ze moeten alleen maar vertrouwen op de HEERE. Hij zal voor hen strijden, voor hen zorgen.

BEGINSITUATIE

De vorige keer is verteld hoe Mozes door de HEERE is geroepen om het volk Israël uit Egypte te leiden. Na tien plagen is het zover.

DOELSTELLINGEN

- Kinderen moeten leren dat je op Gods Woord kunt vertrouwen. Als de HEERE iets zegt of belooft, doet Hij het ook altijd!
- Kinderen laten zien dat Gods geduld, liefde en trouw groot is, ondanks het gemopper van Zijn volk.

INDELING

- Verdriet in Egypte.
- De wolkkolom.
- Farao heeft spijt.
- Het volk wordt bang en moppert.
- De wolkkolom tussen het volk en de Egyptenaren.
- Het pad door de zee.
- De Egyptenaren proberen ook over het pad door de zee te gaan.
- De HEERE strijdt!

OPMERKINGEN

Er wordt een sprong gemaakt van Mozes, die geroepen wordt bij de brandende braamstruik, naar

de uittocht. De tien plagen worden niet verteld. In een voorgesprek kunnen de kinderen deze mischien opnoemen. 1. Het water wordt bloed. 2. Kikvorsen. 3. Luizen. 4. Ongedierte. 5. Veepest. 6. Zweren. 7. Hagel. 8. Sprinkhanen. 9. Drie dagen duisternis. 10. Oudste zoon gedood.

ZINGEN

Psalm 68: 17; 136: 11-15; 25: 2.

'Looft de HEER', Hij houdt Zijn woord' (OMK deel 1, nr. 5).

'Het lied van Mozes en Mirjam' (AWN deel 1, nr. 9).

UITLEG VAN DE PSALM

Groot is de Heere, Hij is te aanbidden. Hij woont in de hemel, in Zijn verheven heiligdom, maar Hij regeert op aarde. Hij kan zelfs de wateren besturen, zodat er een pad komt.

MATERIALEN

- Bijgevoegde Bijbelse platen.
- Landkaart van de reis uit Egypte naar de Rode Zee.

BORDPLAN

Hang een plaat op van de wolkkolom.

INTRODUCTIE

'Hier, pak aan! Neem alles maar mee. Als jullie maar weggaan!' Schreeuwend gooit de Egyptische buurvrouw alles neer. Mooie kleren, zilveren kruiken en vaten, zelfs gouden sieraden. 'Ga alstublieft weg uit ons land, de Farao vindt het ook goed! Het is genoeg, mijn oudste zoon is gestorven, jullie moeten weggaan, anders sterven wij dadelijk allemaal nog.' Huilend loopt de buurvrouw naar haar huis. Uit heel veel huizen klinkt gehuil. In alle huizen waar geen bloed aan de deurposten zat, heeft de engel van God de oudste zoon gedood. Dat was de tiende plaag. Ook bij de Farao is de oudste zoon gestorven. En nu heeft de Farao eindelijk het bevel gegeven dat het volk van Israël moet vertrekken.

BRUGZIN OF BEGINZIN

Daar gaan ze, heel het volk van Israël: de grote mensen, de kinderen en de dieren, iedereen gaat mee op reis. Naar het beloofde land!

Vertelling

Wat een lange stoet! Alle mensen lopen keurig in een rij. Samen met Mozes en Aäron zijn ze uit Egypte vertrokken. Wat duurde het lang voordat ze weg mochten gaan. Iedere keer zei de Farao dat ze niet uit Egypte mochten vertrekken. Hij wilde het volk niet laten gaan. Maar God heeft er Zelf voor gezorgd dat de Farao het volk toch liet gaan. Er waren wel tien plagen nodig voordat de Farao het goed vond dat het volk Israël wegging.

DE WOLKKOLOM

Nu lopen ze daar, de woestijn in. Wijst Mozes hen de weg? Of Aäron? Nee, zie je daar vooraan die grote wolk? Dat is een wolkkolom. In die wolkkolom gaat de HEERE Zelf vooraan, Hij wijst de weg. De mensen hoeven alleen maar die wolkkolom te volgen. Als de wolkkolom stilstaat, mogen ze rusten. Overdag als het erg warm is, kunnen ze in de schaduw van de wolkkolom lopen. 's Nachts geeft hij licht en warmte, dan wordt het een vuurkolom. Zo zorgt de Heere dag en nacht voor Zijn volk. *Ook nu zorgt de Heere dag en nacht voor Zijn kinderen. Hij leidt ze nu niet meer door een wolkkolom, maar door Zijn Woord en Geest. Wij kunnen in de Bijbel lezen hoe wij moeten leven. Vraag aan de Heere of Hij jou ook wil leiden, de weg wil wijzen.*

De wolkkolom wijst de mensen de weg. Heel de stoet loopt achter de wolk aan. Maar dan stopt de wolkkolom ineens. Hij gaat weer terug! Gehoorzaam lopen de mensen er weer achteraan. Totdat de wolkkolom weer stopt. Ze staan voor de Rode Zee. Nu kunnen ze niet verder. Want er is geen brug, geen pont of ander schip. Waar moeten ze nu heen? Vooruit kunnen ze niet, de zee ligt voor

hen. Als ze naar links kijken, zien ze bergen, daar kunnen ze ook niet heen. Maar naar rechts ook niet, daar zijn ook bergen. Het volk mag nu rusten. Ze zetten hun tenten op, dan kunnen ze gaan slapen.

FARAO HEEFT SPIJT

'Farao, ik heb iets over dat volk gehoord, dat slavenvolk, wat u heeft laten gaan.' Een knecht van de Farao heeft nieuws. 'Het volk van Israël is verdwaald, het staat voor de Rode Zee!' De Farao heeft alweer spijt dat hij het volk heeft laten gaan. Farao en ook zijn knechten zeggen: 'Waarom hebben wij dat volk toch laten gaan? Nu hebben wij geen slaven meer. We gaan er achteraan! We gaan ze terughalen!' Farao en zijn knechten krijgen haast. Snel maken ze de beste wagens klaar. Ze zoeken de snelste paarden uit en spannen die voor de wagens. Het zijn er erg veel, al de wagens die in de buurt zijn, moeten mee. 'Kom op, opschieten, dan halen wij ze vast in.' Achter elkaar rijden de paarden met de wagens het land uit, de woestijn in. Het volk Israël achterna...

HET VOLK WORDT BANG EN MOPPERT

Waar is het volk nu? Nog steeds voor de Rode Zee. Maar wat horen ze en wat zien ze daar, in de verte? Ze zien grote stofwolken, heel veel paarden en wagens, Dat zijn de Egyptenaren. 'De Egyptenaren komen eraan!' De mensen roepen en schreeuwen door elkaar. 'Wat moeten we doen? Ze komen steeds dichterbij!' Ze worden zo bang. Ze gaan bidden tot de Heere. 'Help ons!' Maar ze vertrouwen niet op de Heere. Boos zeggen ze tegen Mozes: 'Heeft u ons daarom uit Egypte gehaald, zodat we nu hier in de woestijn moeten sterven? Waarom hebt u ons meegenomen? We hebben het in Egypte ook al gezegd: Laat ons met rust. Het was beter voor ons geweest dat wij slaven van de Egyptenaren waren gebleven!' Mozes kijkt het volk aan. Wordt hij kwaad om deze boze woorden tegen hem, maar eigenlijk nog meer tegen de HEERE? Nee, Mozes blijft rustig en geduldig. 'Wees niet bang, blijf allemaal rustig, want de HEERE zal voor jullie strijden, Hij zal voor jullie zorgen en u moet stil zijn. De Egyptenaren die jullie net gezien hebben, die zullen jullie hierna nooit meer zien!' Verbaasd kijken de mensen elkaar aan. Wat bedoelt Mozes? Zullen ze de Egyptenaren nooit meer zien? Wat gaat er dan gebeuren?

DE WOLKKOLOM TUSSEN HET VOLK EN DE EGYPTENAREN

Mozes staat bij de zee, hoe moet het nu verder? Hij kijkt nog eens rond, nee, ze kunnen nergens heen. Voor hen de zee, naast hen de bergen en achter hen... daar komen de Egyptenaren steeds dichterbij. Maar Mozes weet het wel: de HEERE zal hen

helpen. Hij hoort de stem van de HEERE weer: 'Mozes, steek je staf uit boven de zee en zeg tegen het volk dat ze verder moeten lopen, de zee zal droog worden. Er zal een pad dwars door de zee komen.' Mozes pakt gehoorzaam zijn staf. Maar wat gebeurt daar? Heel het volk kijkt naar de wolkkolom. De wolkkolom die altijd vooraan was, beweegt. Hij zweeft helemaal naar de achterkant van de stoet. Daar blijft de wolkkolom hangen, tussen het volk van Israël en de Egyptenaren. Zo wil de HEERE laten zien dat Hij Zelf voor Zijn volk zal zorgen.

HET PAD DOOR DE ZEE

'Mensen, pak jullie spullen, we gaan verder!' Mozes pakt zijn staf en gaat voorop. Iedereen pakt snel zijn spullen bij elkaar. Ze volgen Mozes. Waarheen? Ze weten het niet, maar Mozes gaat voorop. Even later staat Mozes voor het water, hij steekt zijn hand met de staf omhoog, boven het water. Door een sterke wind zorgt de HEERE voor een bijzonder wonder. Door de zee komt een pad! Tussen het water door wordt het droog. Mozes loopt het pad op en iedereen komt erachteraan. Voorzichtig zetten ze hun voeten op het pad, ja het is echt droog. Tussen de muren van water lopen ze, door de zee. Het is al avond, maar de wolkkolom geeft genoeg licht voor Mozes en het volk.

DE EGYPTENAREN PROBEREN OOK OVER HET PAD DOOR DE ZEE TE GAAN

Als de Egyptenaren bij de zee komen, kijken ze vreemd op. Waar is het volk gebleven? Ze kunnen toch niet weg zijn? Bij de Egyptenaren is het donker, de wolkkolom geeft aan hun kant géén licht. 'Daar!' roept opeens een knecht, 'daar zijn ze heengegaan, zien jullie dat pad in de zee?' 'Kom er achteraan!' Daar gaan ze, de wagens en paarden van de Farao en zijn ruiters. Zo snel mogelijk rijden ze achter het volk aan, zij zijn toch sneller, nog even en dan hebben ze het volk ingehaald. Ze laten de paarden zo hard mogelijk rijden. Ondertussen is Mozes al aan de overkant. Heel de lange stoet met mensen en dieren is hem gevolgd door de zee. Het wordt ondertussen alweer licht, een nieuwe dag komt eraan. Bijna iedereen is aan de overkant. Ja hoor, daar zijn de laatste mensen en dieren. Iedereen is nu veilig. Ze kunnen de Egyptenaren niet meer zien, de vuurkolom is tussen hen in.

DE HEERE STRIJDT!

Vanuit de vuurkolom kijkt de Heere naar de Egyptenaren. Hij zorgt voor paniek bij hen. De soldaten op de wagens merken dat het niet meer zo snel

gaat. Het zijn de wielen, die gaan niet meer zo goed rond, ze blijven steken in de modder, het gaat steeds zwaarder. Wagens botsen op elkaar. Paarden hinniken en beginnen te steigeren. 'Dit gaat niet goed!' roepen de ruiters. 'Het pad wordt modderig. We kunnen niet verder.' Ze springen van de wagens. 'Laten we vluchten voor dat volk, want de Heere strijdt voor hen. Hij zorgt voor dat volk!' *De Heere had beloofd voor Zijn volk te strijden. Wat de Heere belooft, dat doet Hij ook. Geloof jij dat ook, altijd? De Egyptenaren komen daar nu ook achter.*

'Mozes!' Daar klinkt de stem van de Heere weer. 'Steek je hand uit over de zee.' Daar staat Mozes, weer vlak bij het water, maar nu aan de andere kant van de zee. Alle Egyptenaren zijn nu op het pad in de zee. Alle mensen van het volk Israël staan aan de kant. Mozes steekt zijn hand weer uit. Terwijl het steeds lichter wordt, valt het water weer over het pad. De muren van water vallen om. Het pad verdwijnt... De Egyptenaren proberen te vluchten, maar overal is water. Alle paarden, wagens en ruiters komen onder het water. Alle Egyptenaren verdrinken. De Heere laat niet met Zich spotten. Hij heeft de Farao zo vaak gewaarschuwd door Mozes en Aäron. Maar de Farao wilde niet luisteren. Nu is het te laat. *Luister jij wel naar de Heere, Hij spreekt tegen ons vanuit de Bijbel. Daaruit kunnen wij horen wat de Heere van ons vraagt. Hij vraagt om ons hart! Luister dan naar Hem, voordat het te laat is.*

AFSLUITING

Daar staan ze, het volk van Israël. Aan de andere kant van de zee. Wat zijn ze blij en dankbaar! Nu zijn ze echt vrij, nu hoeven ze niet bang meer te zijn voor de Farao. Ze hebben gezien hoe de Heere voor hen heeft gestreden. Zij hebben niet hoeven te vechten. Nee, de Heere Zelf heeft hen verlost van de Egyptenaren. Samen met Mozes en Mirjam zingen ze een danklied voor de Heere.

VERWERKING

- Zingen: het lied van Mozes en Mirjam (AWN, deel 1, nr. 9).
- Gesprek over bidden in nood, doen wij dat ook weleens? Vergeten we daarna niet te danken?
- De lijn op een eenvoudige wijze doortrekken van de verlossing uit Egypte, uit de hand van de Farao, naar de doortocht door de Rode Zee en het teken van de doop. (Zie ook het doopformulier.) De doop laat zien dat het bloed van de Heere Jezus schoonmaakt van het vuil van de zonde. De doop zegt het je: zoek het niet bij jezelf, maar zoek het bij de Heere.

